

MIKÄ ON NATO?

Pohjois-Atlantin puolustusliitto NATO on yksi maailman tärkeimmistä kansainvälisistä instituutioista. Nato on poliittinen ja sotilaallinen liitto, jossa on 28 eurooppalaista ja pohjoisamerikkalaista jäsenmaata.

Jäsenmaiden kokouksissa sovitaan turvallisuus- ja puolustusyhteistyöstä. NATO onkin ainutlaatuinen kahden mantereiden välinen turvallisuuspoliittinen yhteistyöelin.

KANSALAISTEN SUOJELEMINEN

Pidämme usein itsestään selvänä, että voimme liikkua huoletta ympäristössä, joka on turvallinen ja taloudellisesti vakaa. Hyvinvointimme perustuu turvallisuuden tunteeseen kaikilla jokapäiväisen elämän aloilla.

KUMPPANUUKSIEN MUODOSTAMINEN

Vuoropuhelun ja yhteistyön käynnistäminen on ratkaisevan tärkeää rauhanomaisten suhteiden säilyttämisessä ja kansainvälisen yhteisymmärryksen syventämisessä.

NATO tarjoaa jäsen- ja kumppanimaille ainutlaatuisen mahdollisuuden käydä turvallisuuskysymyksiä koskevia keskusteluja. Näiden keskustelujen avulla voidaan rakentaa luottamusta ja ajan mittaan estää konfliktien syntymistä.

Käytännön yhteistyön ja monenkeskisten aloitteiden avulla valtiot voivat kohdata uudet turvallisuuspoliittiset haasteet yhdessä.

TAISTELU UUSIA UHKIA VASTAAN

Uhkakuvien muuttuessa myös rauhanturvaamisen keinojen on muututtava. NATO sopeuttaa puolustusvalmiuttaan vastaamaan nykyisiä uhkia. Järjestö on mukauttamassa joukkojaan ja kehittämässä monikansallisia tapoja taistella terrorismin ja hajonneiden valtioiden aiheuttamia uhkia vastaan sekä muita turvallisuusuhkia, kuten joukkotuhoaseita, vastaan.

RAUHANJA VAKAUDEN RAKENTAMINEN

Vakaiden olojen eduista voivat nauttia samanaikaisesti monet osapuolet. On erittäin tärkeää pystyä vakauttamaan alueet, joissa jännitteet aiheuttavat turvallisuusriskejä. Tämän vuoksi NATO toimii aktiivisesti kriisinhallintatehtävissä yhdessä muiden kansainvälisten järjestöjen kanssa.

NATO:N TEHTÄVÄT

NATO on sitoutunut suojelemaan jäsenmaitaan poliittisin ja sotilaallisin keinoin. Järjestö myös rohkaisee neuvotteluja ja yhteistyötä NATO:n ulkopuolisten maiden kanssa monilla turvallisuuteen liittyvillä alueilla, joita ovat esimerkiksi puolustusvoimissa tehtävät uudistukset ja rauhanturvatoiminta.

Neuvotteluiden ja kumppanuusohjelmien avulla NATO edesauttaa estämään konflikteja jäsenmaissaan ja niiden ulkopuolella.

Järjestö edistää demokraattisia arvoja ja on sitoutunut kiistojen rauhanomaiseen

ratkaisemiseen. Jos diplomaattista ratkaisua ei löydetä, järjestöllä on tarvittavat voimavarat hoitaa kriisinhallinta- ja rauhanturvaoperaatioita yksin tai yhteistyössä muiden valtioiden ja kansainvälisten organisaatioiden kanssa.

NATO:lla on myös kolmas ulottuvuus, jonka toiminta-aloja ovat siviilihallinnon alaisten poikkeustilanteiden hallinnan suunnittelu, auttaminen jäsen- ja kumppanimaita selviämään katastrofeista sekä tutkimus- ja ympäristöyhteistyön edistäminen.

NATO:N TOIMINTATAVAT

Kullakin jäsenmaalla on pysyvä delegaatio Brysselissä sijaitsevassa NATO:n poliittisessa päämajassa. Delegaationjohtaja on suurlähettiläs, joka edustaa jäsenmaansa hallitusta NATO:n neuvotteluja päätöksentekoprosesseissa.

NATO:n neuvosto on järjestön tärkein päätöksentekoeelin. Neuvosto tapaa eritasoisissa kokoonpanoissa, ja sen puheenjohtaja on NATO:n pääsihteeri, joka auttaa jäsenmaita pääsemään sopimukseen keskeisistä kysymyksistä. Kaikki NATO:n komiteoissa tehtävät päätökset ovat yksimielisiä. NATO:n päätös ilmaiseekin siten kaikkien jäsenmaiden kollektiivisen mielipiteen.

NATO:lla on vain vähän omia, pysyviä joukkoja. Kun NATO:n neuvosto hyväksyy jonkin operaation, jäsenmaat lähettävät vapaaehtoisesti joukkojaan osallistumaan operaatioon. Nämä joukot palaavat kotimaihinsa tehtävän päätyttyä.

Sotilaallisen johdon tehtävänä on koordinoida ja johtaa näitä operaatioita. Johto koostuu päämajasta ja jäsenmaissa sijaitsevista tukikohdista.

NATO:n päivittäiset toiminnot, siviili- ja sotilasrakenteet sekä turvallisuusohjelmat rahoitetaan yhteisillä budjeteilla, joihin jäsenmaiden hallitukset myöntävät varoja sovitun rahoitusmallin mukaan.

JÄSEN- JA KUMPPANIMAAT

Pohjois-Atlantin sopimus allekirjoitettiin 4. huhtikuuta 1949

JÄSENMAAT (+LIITTYMISPÄIVÄ)

Albania - 2009	Liettua - 2004
Belgia - 1949	Luxemburg - 1949
Bulgaria - 2004	Alankomaat - 1949
Kanada - 1949	Norja - 1949
Kroatia - 2009	Puola - 1999
Tšekin tasavalta - 1999	Portugali - 1949
Tanska - 1949	Romania - 2004
Viro - 2004	Slovakia - 2004
Ranska - 1949	Slovenia - 2004
Saksa - 1955	Espanja - 1982
Kreikka - 1952	Turkki - 1952
Unkari - 1999	Yhdistynyt kuningaskunta - 1949
Islanti - 1949	Yhdysvallat - 1949
Italia - 1949	
Latvia - 2004	

RAUHANKUMPPANUUSMAAT (PFP)

Armenia	Montenegro
Itävalta	Venäjä
Azerbaidžan	Serbia
Bosnia ja Hercegovina	Ruotsi
Valko-Venäjä	Sveitsi
Suomi	Tadžikistan
Georgia	entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia*
Irlanti	Turkmenistan
Kazakstan	Ukraina
Kirgisia	Uzbekistan
Malta	
Moldova	

VÄLIMERI DIALOGIN KUMPPANIT

Algeria	Mauritania
Egypti	Marokko
Israel	Tunisia
Jordania	

ISTANBULIN YHTEISTYÖALOITE-OHJELMAN (ICI) MAAT

Bahrain
Kuwait
Qatar
Yhdistyneet arabiemiirikunnat

KUMPPANEITA YMPÄRI MAAILMAA

Afganistan
Australia
Irak
Japani
Mongolia
Uusi-Seelanti
Pakistan
Korean tasavalta

* Turkki tunnustaa Makedonian Tasavallan sen perustuslaillisen nimen mukaisesti.